

BOG

SYNER OG FRISTELSER (/INDEX.PHP/BOEGER/SYNER-OG-FRISTELSER)

Af Harald Voetmann (/index.php/forfattere/harald-voetmann) (2015)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET (HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-

Log ind (/user/login?destination=/index.php/boeger/syner-og-fristelser) for at anmelde

Facebook (http://www.facebook.com/share.php?

Tweet (https://twitter.com/intent/tweet?

u=http://litteratursiden.dk/index.php/boeger/syner-og-

url=http://litteratursiden.dk/index.php/boeger/syner-og-fristelser&status=Syner

fristelser&title=Syner og fristelser)

og fristelser+http://litteratursiden.dk/index.php/boeger/syner-og-fristelser)

Historisk roman om benediktinermunken Othlo af St. Emmeram, der bliver ramt af sygdom og derefter får en række syner, der bringer ham fra Himlens rosenby til Helvedes smedjer og bordeller. Her ser han både de frelstes fornøjelser og de dømtes pinsler.

TAGS:

HISTORIE (/INDEX.PHP/TAXONOMY/TERM/4412)

KRISTENDOM (/INDEX.PHP/TAXONOMY/TERM/5942)

MIDDELALDEREN (/INDEX.PHP/TAXONOMY/TERM/7189)

MUNKE (/INDEX.PHP/TAXONOMY/TERM/7462)

ANMELDELSE

17 dec.15

(/users/jorgen-dissing-norgaard)

Af Jørgen Dissing Nørgaard (/users/jorgen-dissing-norgaard)

Skribent

Syner og fristelser kan og vil det hele – den er fantastisk sjov, vild, vildt langt ude og så alligevel seriøs, vedkommende og temmelig tankevækkende. Og det bedste er alligevel sproget.

Syner og fristelser er Harald Voetmanns tredje roman om store historiske personligheder. Mens Plinius den Yngre og Tycho Brahe befolkede de to første, er turen nu kommet Othlo af St. Emmeram.

Den historisk virkelige middelaldermunk Othlo af St. Emmeram ligger i sin sygeseng og bliver ført både til helvede og himmels af en ret skuffet engel. Othlo foretrækker klart friheden og det udsvævende liv i helvede.

Den gamle syge munk ligger og lytter til klostrets lyde, som var det et lydspor til sit eget liv. Og der gokkes, drikkes og sværges på livet løs. Både i klostret men ikke mindst da Othlo tager på tur med den vrede skytsengel til helvede. Turen har til formål at afskrække Othlo men virker helt omvendt på ham. Er han mon blevet omvendt?

De to gennemgående spor i romanen (sygelejet og turen til himmel og helvede) supplerer hinanden sublimt i en historisk-religiøs beskrivelse af munkens dagligdag i midten af 1000-tallet, og der bliver ikke lagt fingre imellem, når udskejelserne beskrives. Som i helvede, hvor drifterne bogstaveligt talt sidder uden på tøjet i form af små flyvende åbninger med sommerfuglevinger, der lyver rundt og tilfredsstiller de hungrende helvedesmænd. Eller som da den vrede engel forsøger at piske usømmeligheden ud af Othlo:

Og mens fem af de glødende haler endnu hamrede imod min ryg, borede den sjette ildflod sig gennem trevlerne af min kvaste bagdel, lirkede sig ind gennem mit endehul og op, op gennem mig indefra, jeg mærkede den svitse mine tarme, snart min mave og jeg kaldte denne flammehale for Salighed.

Frit og stramt. Romanen slår et kraftigt slag for frihed i tanke og tale, samtidig med at den er så forunderligt stramt komponeret og sproglig hyperbevidst. For det bedste er alligevel sproget. Det er som om Voetmann har skrevet bogen igennem 500 gange og ikke ét ord er tilfældigt valgt eller placeret. Det er simpelthen en fornøjelse at læse og jo opkastende sjovt i al munkeordenens kødelige menneskelige forfald.

Så forsøg ej, kære mennesker, at lægge låg på menneskets drifter med fundamentalistisk tro. Det koger bare over, så låget nærmest springer op i loftet, efterladende et højt og klart KA-CHING! Det kunne være en af Voetmanns tanker med den lille perle.

BOGDETALJER

Andre bøger af Harald Voetmann

